

Ανακοίνωση της Επιτροπής περί χειρισμού των καταγγελιών από την Επιτροπή βάσει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ

(2004/C 101/05)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΣ

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 ⁽¹⁾ θεσπίζει ένα σύστημα παράλληλων αρμοδιοτήτων για την εφαρμογή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ από την Επιτροπή, αφενός, και από τις αρχές ανταγωνισμού και τα δικαστήρια των κρατών μελών, αφετέρου. Ο εν λόγω κανονισμός αναγνωρίζει, πιο συγκεκριμένα, τα συμπληρωματικά καθήκοντα της Επιτροπής και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών, ως δημόσιων αρχών εφαρμογής του νόμου, καθώς και των δικαστηρίων των κρατών μελών, που εκδικάζουν τις διαφορές μεταξύ ιδιωτών με στόχο την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων που απορρέουν από τα άρθρα 81 και 82 ⁽²⁾.
2. Κατά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2003, οι δημόσιες αρχές εφαρμογής του νόμου μπορούν να εστιάζουν τις ενέργειές τους στη διερεύνηση των σοβαρών παραβιάσεων των άρθρων 81 και 82, οι οποίες συχνά είναι δύσκολο να εντοπισθούν. Ως προς τις δραστηριότητες εφαρμογής, οι δημόσιες αρχές επωφελούνται από τις πληροφορίες που τους παρέχουν οι επιχειρήσεις και οι καταναλωτές στην αντίστοιχη αγορά.
3. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή επιθυμεί να ενθαρρύνει τους πολίτες και τις επιχειρήσεις να απευθύνονται στις δημόσιες αρχές εφαρμογής του νόμου και να τις ενημερώνουν σχετικά με τις εικαζόμενες παραβιάσεις των κανόνων ανταγωνισμού. Στο επίπεδο της Επιτροπής, προβλέπονται προς τούτο δύο διαδικασίες: η μία έγκειται στην υποβολή καταγγελίας δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003. Σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 9 του κανονισμού 773/2004 ⁽³⁾, οι καταγγελίες αυτές πρέπει να πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις.
4. Η άλλη διαδικασία έγκειται στην παροχή πληροφοριών σχετικά με την αγορά οι οποίες δεν χρειάζεται να πληρούν τις απαιτήσεις που προβλέπει το άρθρο 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 για τις καταγγελίες. Προς τούτο, η Επιτροπή έχει δημιουργήσει έναν ειδικό δικτυακό τόπο για τη συλλογή πληροφοριών από τους πολίτες και τις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που επιθυμούν να ενημερώσουν την Επιτροπή σχετικά με εικαζόμενες παραβιάσεις των άρθρων 81 και 82. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να αποτελέσουν το έναυσμα για έρευνα από την Επιτροπή ⁽⁴⁾. Οι πληροφορίες περί εικαζόμενων παραβιάσεων μπορούν να αποστέλλονται στις ακόλουθες διευθύνσεις:

<http://europa.eu.int/dgcomp/info-on-anti-competitive-practices>

ή:

Commission européenne/Europese Commissie (Ευρωπαϊκή Επιτροπή)
ΓΔ Ανταγωνισμού
B-1049 Bruxelles/Brussel
5. Με την επιφύλαξη της ερμηνείας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 και του κανονισμού 773/2004 της Επιτροπής από τα κοινοτικά δικαστήρια, η παρούσα ανακοίνωση σκοπό έχει να παράσχει οδηγίες προς τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που επιδιώκουν την απαλλαγή τους από τις συνέπειες παραβιάσεων των κανόνων ανταγωνισμού. Η παρούσα ανακοίνωση περιλαμβάνει δύο κύρια μέρη:
  - Το μέρος II παρέχει ενδείξεις σχετικά με την επιλογή μεταξύ της υποβολής καταγγελίας προς την Επιτροπή και της προσφυγής σε εθνικό δικαστήριο. Ακόμη, υπενθυμίζει τις αρχές που διέπουν τον καταμερισμό εργασίας μεταξύ Επιτροπής και εθνικών αρχών ανταγωνισμού στο πλαίσιο του συστήματος εφαρμογής που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2003, οι οποίες επεξηγούνται στην ανακοίνωση περί συνεργασίας στο πλαίσιο του Δικτύου των Αρχών Ανταγωνισμού ⁽⁵⁾.
  - Το μέρος III επεξηγεί τη διαδικασία χειρισμού εκ μέρους της Επιτροπής των καταγγελιών σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.
6. Η παρούσα ανακοίνωση δεν ασχολείται με τις ακόλουθες περιπτώσεις:
  - καταγγελίες υποβαλλόμενες από τα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003·
  - καταγγελίες με τις οποίες ζητείται από την Επιτροπή να λάβει μέτρα κατά κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 86 παρ. 3 της Συνθήκης, σε συνδυασμό με τα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης·
  - καταγγελίες που έχουν σχέση με το άρθρο 87 περί κρατικών ενισχύσεων·
  - καταγγελίες που έχουν σχέση με παραβάσεις εκ μέρους κρατών μελών τις οποίες η Επιτροπή είναι δυνατόν να αντιμετωπίσει στο πλαίσιο του άρθρου 226 της Συνθήκης ⁽⁶⁾.

II. ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 81 ΚΑΙ 82

A. ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΟΥ ΘΕΣΠΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΚ) αριθ. 1/2003

7. Ανάλογα με τη φύση της καταγγελίας, ο καταγγέλλων μπορεί να υποβάλει την καταγγελία του είτε σε εθνικό δικαστήριο είτε σε αρχή ανταγωνισμού που ενεργεί ως δημόσια αρχή εφαρμογής του νόμου. Το παρόν κεφάλαιο της ανακοίνωσης σκοπό έχει να βοηθήσει τους δυνητικούς καταγγέλλοντες να αποφασίσουν με επίγνωση αν θα απευθυνθούν στην Επιτροπή, στην αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους ή σε εθνικό δικαστήριο.

8. Ενώ τα εθνικά δικαστήρια καλούνται να προστατεύουν τα ατομικά δικαιώματα και οφείλουν να εκδικάζουν αναλόγως τις υποθέσεις που υποβάλλονται σ' αυτά, οι δημόσιες αρχές εφαρμογής του νόμου δεν μπορούν να διερευνούν όλες τις καταγγελίες, αλλά πρέπει να θέτουν προτεραιότητες κατά τον χειρισμό των υποθέσεων. Το Δικαστήριο έχει υποστηρίξει ότι η Επιτροπή, στην οποία ανατίθεται, με το άρθρο 85 παρ. 1 της Συνθήκης, το καθήκον της εξασφάλισης της εφαρμογής των αρχών που τίθενται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, είναι υπεύθυνη για τη χάραξη και την εφαρμογή των προσανατολισμών της κοινοτικής πολιτικής ανταγωνισμού, και ότι, για να ασκεί το καθήκον αυτό αποτελεσματικά, έχει το δικαίωμα να δίδει διαφορετικούς βαθμούς προτεραιότητας στις καταγγελίες που λαμβάνει⁽⁷⁾.
9. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 παρέχει στα δικαστήρια και στις αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών την εξουσία εφαρμογής των άρθρων 81 και 82 καθ' ολοκληρίαν και παράλληλα με την Επιτροπή. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 επιδιώκει ως κύριο στόχο την ουσιαστική συμμετοχή των δικαστηρίων και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών στην εφαρμογή των άρθρων 81 και 82⁽⁸⁾.
10. Ακόμη, το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 προβλέπει ότι τα εθνικά δικαστήρια και οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών πρέπει να εφαρμόζουν τα άρθρα 81 και 82 σε όλες τις υποθέσεις συμφωνιών, αποφάσεων και πρακτικών που είναι δυνατόν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, ως προς τις οποίες εφαρμόζουν τους οικείους εθνικούς κανόνες ανταγωνισμού. Επίσης, τα άρθρα 11 και 15 του εν λόγω κανονισμού θεσπίζουν μια σειρά μηχανισμούς, με τους οποίους τα εθνικά δικαστήρια και οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών συνεργάζονται με την Επιτροπή κατά την εφαρμογή των άρθρων 81 και 82.
11. Σ' αυτό το νέο νομοθετικό πλαίσιο, η Επιτροπή προτιμάει να επαναπροσανατολίσει τα μέσα που διαθέτει για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού προς τις εξής κατευθύνσεις:
- Εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού σε υποθέσεις των οποίων η Επιτροπή μπορεί να επιληφθεί αποτελεσματικά⁽⁹⁾, με εστίαση των μέσων της στις σοβαρότερες παραβάσεις⁽¹⁰⁾.
  - Χειρισμός υποθέσεων ως προς τις οποίες η Επιτροπή θα πρέπει να ενεργήσει με σκοπό τον καθορισμό της κοινοτικής πολιτικής ανταγωνισμού ή/και την εξασφάλιση της συνεκτικής εφαρμογής των άρθρων 81 και 82.
- B. ΟΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ ΡΟΛΟΙ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ**
12. Τα κοινοτικά δικαστήρια έχουν σταθερά υποστηρίξει ότι τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να προστατεύουν τα ατομικά δικαιώματα που απορρέουν άμεσα από τα άρθρα 81 παρ. 1 και 82⁽¹¹⁾.
13. Τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να αποφαίνονται ως προς την εγκυρότητα ή την ακυρότητα συμβάσεων, και μόνο τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να επιδικάζουν αποζημίωση σε πρόσωπο σε περίπτωση παραβίασης των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ. Δυνάμει της νομολογίας του Δικαστηρίου των ΕΚ, κάθε πρόσωπο μπορεί να απαιτήσει αποζημίωση για ζημιές που έχει υποστεί από σύμβαση ή πρακτική που περιορίζει ή νοθεύει τον ανταγωνισμό, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται πλήρως η αποτελεσματικότητα των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού. Οι ως άνω αγωγές αποζημίωσης ενώπιον εθνικών δικαστηρίων μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στη διατήρηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην Κοινότητα, καθώς αποθαρρύνουν τις επιχειρήσεις από τη σύναψη και την εφαρμογή περιοριστικών συμφωνιών και πρακτικών⁽¹²⁾.
14. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 λαμβάνει ρητά υπόψη το γεγονός ότι τα εθνικά δικαστήρια έχουν να διαδραματίσουν ουσιώδη ρόλο στην εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού⁽¹³⁾. Επεκτείνοντας δε την εξουσία εφαρμογής του άρθρου 81 παρ. 3 και στα εθνικά δικαστήρια, αποκλείει τη δυνατότητα των επιχειρήσεων να κωλυσιεργούν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων με κοινοποιήσεις προς την Επιτροπή, οπότε αίρει και το εμπόδιο στην εκδίκαση διαφορών μεταξύ ιδιωτών που υπήρχε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 17⁽¹⁴⁾.
15. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος ή της υποχρέωσης των εθνικών δικαστηρίων να απευθύνουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο των ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 234 της Συνθήκης, το άρθρο 15 παρ. 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 προβλέπει ρητά ότι τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να ζητούν τη διατύπωση γνώμης ή πληροφορίες από την Επιτροπή. Η πρόβλεψη αυτή σκοπό έχει να διευκολύνει την εφαρμογή των άρθρων 81 και 82 από τα εθνικά δικαστήρια⁽¹⁵⁾.
16. Η προσφυγή στα εθνικά δικαστήρια παρουσιάζει τα ακόλουθα πλεονεκτήματα για τους καταγγέλλοντες:
- Τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να επιδικάζουν αποζημιώσεις για ζημιές από παραβάσεις των άρθρων 81 και 82.
  - Τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να αποφαίνονται επί αγωγών πληρωμής ή επί συμβατικών υποχρεώσεων βασιζόμενων σε συμφωνία εξεταζόμενη δυνάμει του άρθρου 81.
  - Εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια να εφαρμόζουν την αστική ποινή της ακυρότητας που προβλέπεται στο άρθρο 81 παρ. 2 για τις συμβατικές σχέσεις μεταξύ προσώπων⁽¹⁶⁾. Πιο συγκεκριμένα, μπορούν με γνώμονα την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία να αξιολογούν το πεδίο εφαρμογής και τις συνέπειες της ακυρότητας για ορισμένες συμβατικές διατάξεις δυνάμει του άρθρου 81 παρ. 2, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη και όλα τα λοιπά ζητήματα που καλύπτονται από την εκάστοτε συμφωνία⁽¹⁷⁾.
  - Τα εθνικά δικαστήρια είναι συνήθως περισσότερο ενδεδειγμένα από την Επιτροπή για τη λήψη προσωρινών μέτρων⁽¹⁸⁾.

- Ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων είναι δυνατόν να συνταχθεί μια αγωγή βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού με άλλες αγωγές βάσει της εθνικής νομοθεσίας.
- Τα εθνικά δικαστήρια έχουν κανονικά την εξουσία να επιδικάζουν τα δικαστικά έξοδα στον δικαιωθέντα διάδικο. Τούτο δεν είναι ποτέ δυνατόν σε μια διοικητική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής.
17. Το γεγονός ότι ένας καταγγέλλων μπορεί να διασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων του με προσφυγή σε εθνικό δικαστήριο αποτελεί σημαντικό στοιχείο, το οποίο η Επιτροπή είναι δυνατόν να λάβει υπόψη της κατά την εξέταση του κατά πόσο η διερεύνηση μιας καταγγελίας είναι προς το κοινοτικό συμφέρον⁽¹⁹⁾.
18. Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι το νέο σύστημα εφαρμογής που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2003 ενισχύει τις δυνατότητες των καταγγελλόντων να επιζητούν και να επιτυγχάνουν ουσιαστική δικαίωση από τα εθνικά δικαστήρια.

Γ. ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

19. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 θεσπίζει ένα σύστημα παράλληλων αρμοδιοτήτων για την εφαρμογή των άρθρων 81 και 82, μέσω της εξουσιοδότησης των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών να εφαρμόζουν καθ' ολοκληρίαν τα άρθρα 81 και 82 (άρθρο 5). Αυτή η αποκεντρωμένη εφαρμογή από τις αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών ενθαρρύνεται περαιτέρω με τη δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών (άρθρο 12) και αμοιβαίας συνδρομής κατά τις έρευνες (άρθρο 22).
20. Ο κανονισμός δεν ρυθμίζει τον καταμερισμό εργασίας μεταξύ Επιτροπής και αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών, αλλά αφήνει το έργο του επιμερισμού των εργασιών επί των υποθέσεων στη συνεργασία μεταξύ Επιτροπής και αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικτύου Ανταγωνισμού (ΕΔΑ). Ο κανονισμός επιδιώκει την εξασφάλιση της πραγματικής εφαρμογής των άρθρων 81 και 82 μέσω του ευέλικτου επιμερισμού των εργασιών μεταξύ δημοσίων αρχών εφαρμογής και Κοινοτήτας.
21. Προσανατολισμοί για τον καταμερισμό εργασίας μεταξύ Επιτροπής και αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών χαράσσονται σε χωριστή ανακοίνωση⁽²⁰⁾. Οι οδηγίες που περιέχονται στην ανακοίνωση αυτή, η οποία αφορά τις σχέσεις μεταξύ των δημοσίων αρχών εφαρμογής, παρουσιάζουν ενδιαφέρον και για τους καταγγέλλοντες, διότι τους επιτρέπουν να υποβάλουν την καταγγελία τους στην αρχή που είναι η πλέον ενδεδειγμένη για τον χειρισμό της υπόθεσής τους.

22. Η ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του Δικτύου των Αρχών Ανταγωνισμού αναφέρει συγκεκριμένα⁽²¹⁾:

«Μία αρχή μπορεί να θεωρηθεί κατάλληλη για να επιληφθεί δεδομένης υπόθεσης εάν συντρέχουν οι ακόλουθες τρεις οπωρευτικές προϋποθέσεις:

- η συμφωνία ή πρακτική έχει σημαντικές άμεσες, πραγματικές ή προβλέψιμες, συνέπειες για τον ανταγωνισμό εντός των ορίων της επικράτειας της αρχής, εφαρμόζεται στο εσωτερικό της επικράτειας ή προέρχεται από αυτήν·
- η αρχή είναι ικανή να θέσει τέλος αποτελεσματικά στην όλη παράβαση, δηλαδή, αφενός, μπορεί να εκδώσει διαταγή παύσης και παράλειψης το αποτέλεσμα της οποίας να αρκεί για τον τερματισμό της παράβασης και, αφετέρου, έχει την εξουσία, οσάκις ενδείκνυται, να επιβάλει την κατάλληλη κύρωση έναντι της παράβασης·
- η αρχή είναι σε θέση να συγκεντρώσει, ενδεχομένως με τη συνδρομή άλλων αρχών, τα αποδεικτικά στοιχεία που χρειάζονται προκειμένου να αποδειχθεί η παράβαση.

Από τις παραπάνω προϋποθέσεις συνάγεται ότι πρέπει να υπάρχει ουσιώδης συνάφεια μεταξύ της παράβασης και του εδάφους ενός κράτους μέλους για να είναι δυνατό να θεωρηθεί κατάλληλη να επιληφθεί η αρχή ανταγωνισμού του εν λόγω κράτους μέλους. Είναι λογικό να υποτεθεί ότι, στις περισσότερες περιπτώσεις, οι αρχές εκείνων των κρατών μελών όπου ο ανταγωνισμός επηρεάζεται σημαντικά από μία παράβαση είναι κατάλληλες να επιληφθούν αυτής, υπό τον όρο ότι είναι πράγματι ικανές να θέσουν τέλος αποτελεσματικά στην παράβαση, ενεργώντας είτε μόνες είτε εκ παραλλήλου με άλλες αρχές, εκτός αν η Επιτροπή είναι περισσότερο ενδεδειγμένη για την ανάληψη δράσης (βλ. κατωτέρω [. . .]).

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι μία μόνο ΕΑΑ είναι κατάλληλη για να ασχοληθεί με συμφωνίες ή πρακτικές που έχουν σημαντικές συνέπειες για τον ανταγωνισμό, όταν οι συνέπειες αυτές εκδηλώνονται κυρίως εντός των ορίων της επικράτειάς της [. . .].

Εξάλλου, η ανάληψη ενιαίας δράσης από μία ΕΑΑ είναι επίσης πιθανό να ενδείκνυται όταν, καίτοι περισσότερες ΕΑΑ μπορούν να θεωρηθούν ως κατάλληλες, η ανάληψη δράσης από μία και μόνο ΕΑΑ αρκεί για τον τερματισμό της παράβασης στο σύνολό της [. . .].

Η εκ παραλλήλου ανάληψη δράσης από δύο ή τρεις ΕΑΑ ενδείκνυται ενδεχομένως όταν μία συμφωνία ή πρακτική παράγει σημαντικές συνέπειες για τον ανταγωνισμό οι οποίες εκδηλώνονται κυρίως στην επικράτεια εκάστης ΕΑΑ, ενώ η ανάληψη δράσης από μία και μόνο ΕΑΑ δεν θα αρκούσε προκειμένου να τεθεί τέλος στην παράβαση συνολικά ή/και για να επιβληθεί η δέουσα κύρωση [. . .].

Οι αρχές οι οποίες αναλαμβάνουν δράση εκ παραλλήλου για δεδομένη υπόθεση καταβάλλουν προσπάθεια για το συντονισμό των ενεργειών τους στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Για τον σκοπό αυτό, μπορεί να κρίνουν χρήσιμο να ορίσουν μεταξύ τους μία αρχή που θα αναλάβει ηγετικό ρόλο για την υπόθεση και να εκχωρήσουν στην πρωτοστατούσα αυτή αρχή ορισμένα καθήκοντα, όπως είναι, επί παραδείγματι, ο συντονισμός των μέτρων έρευνας, ενώ εκάστη αρχή παραμένει αρμόδια για τη διεξαγωγή των διαδικασιών που έχει κινήσει η ίδια.

Η Επιτροπή ενδείκνυται όλως ιδιαίτέρως όταν μία ή περισσότερες συμφωνίες ή πρακτικές, περιλαμβανομένων των δικτύων παρόμοιων συμφωνιών ή πρακτικών, παράγουν συνέπειες για τον ανταγωνισμό σε περισσότερα από τρία κράτη μέλη (διασυνοριακές αγορές οι οποίες εκτείνονται σε περισσότερα από τρία κράτη μέλη ή περισσότερες εθνικές αγορές) [. . .].

Εξάλλου, η Επιτροπή είναι ιδιαίτερος κατάλληλος να επιληφθεί δεδομένης υπόθεσης οσάκις η υπόθεση αυτή συνδέεται στενά με άλλες κοινοτικές διατάξεις οι οποίες θα μπορούσαν να εφαρμοσθούν κατ' αποκλειστικότητα ή με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα από την Επιτροπή, εφόσον το κοινοτικό συμφέρον επιβάλλει την έκδοση απόφασης της Επιτροπής με στόχο την ανάπτυξη της κοινοτικής πολιτικής ανταγωνισμού, όπου ανακύπτει ένα νέο ζήτημα ανταγωνισμού, ή όταν απαιτείται η διασφάλιση της ουσιαστικής επιβολής της νομοθεσίας.»

23. Στο πλαίσιο του ΕΔΑ, οι πληροφορίες για τις υποθέσεις που ερευνώνται μετά από καταγγελία διατίθενται σε όλα τα άλλα κράτη μέλη του δικτύου, και τούτο πριν ή, αμελλητί, μετά την έναρξη του πρώτου τυπικού μέτρου έρευνας (22). Οσάκις η ίδια καταγγελία υποβάλλεται σε πολλές αρχές, ή οσάκις μια υπόθεση δεν τίθεται υπόψη της ενδεδειγμένης αρχής, τα μέλη του δικτύου προσπαθούν να προσδιορίσουν, εντός ενδεικτικής προθεσμίας δύο μηνών, την αρχή ή τις αρχές που θα πρέπει να χειρισθούν την εκάστοτε υπόθεση.
24. Οι ίδιοι οι καταγγέλλοντες έχουν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στον περαιτέρω περιορισμό του ενδεχόμενου ανακατανομής μιας υπόθεσης που απορρέει από την καταγγελία τους, μέσω της παραπομπής στους προσανατολισμούς για τον καταμερισμό εργασίας στο πλαίσιο του ΕΔΑ που εκτίθενται στο παρόν κεφάλαιο, όταν πρόκειται να αποφασίσουν πού να καταθέσουν την καταγγελία τους. Εάν, παρ' όλα αυτά, μια υπόθεση ανακατανέμεται σε άλλο δικαιοδοτικό όργανο στο πλαίσιο του ως άνω δικτύου, η εμπλεκόμενη επιχείρηση και ο καταγγέλλων (καταγγέλλοντες) ενημερώνονται το ταχύτερο δυνατόν από τις αρμόδιες αρχές ανταγωνισμού (23).
25. Η Επιτροπή μπορεί να απορρίψει μια καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, με το σκεπτικό ότι με την αντίστοιχη υπόθεση ασχολείται ή έχει ασχοληθεί αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους. Στην περίπτωση

αυτή, η Επιτροπή πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού 773/2004, να γνωστοποιήσει αμελλητί στον καταγγέλλοντα την εθνική αρχή ανταγωνισμού που ασχολείται ή έχει ήδη ασχοληθεί με την υπόθεσή του.

III. ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7 ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) αριθ. 1/2003

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

26. Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον (24) νομιμοποιούνται να υποβάλουν καταγγελία και να ζητήσουν από την Επιτροπή να εξακριβώσει μια παραβίαση των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης, καθώς και να απαιτήσουν την παύση της παράβασης σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003. Το παρόν τμήμα της ανακοίνωσης επεξηγεί τις απαιτήσεις που ισχύουν για τις καταγγελίες που βασίζονται στο άρθρο 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, την αξιολόγησή τους και τη διαδικασία που ακολουθείται από την Επιτροπή.
27. Η Επιτροπή, διαφοροποιούμενη από τα αστικά δικαστήρια, τα οποία έχουν ως καθήκον την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων των ιδιωτών, αποτελεί διοικητική αρχή, η οποία πρέπει να ενεργεί προς το δημόσιο συμφέρον. Τούτο αποτελεί εγγενές χαρακτηριστικό της αποστολής της Επιτροπής ως δημόσιας αρχής εφαρμογής του νόμου, η οποία διαθέτει τη διακριτική ευχέρεια να θέτει προτεραιότητες κατά την εφαρμογή του νόμου (25).
28. Η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να αναγνωρίζει διαφορετικό βαθμό προτεραιότητας στις καταγγελίες που της υποβάλλονται, μπορεί δε να επικαλείται το κοινοτικό ενδιαφέρον που παρουσιάζει μια υπόθεση ως κριτήριο προτεραιότητας (26). Η Επιτροπή μπορεί να απορρίπτει μια καταγγελία οσάκις θεωρεί ότι η υπόθεση δεν παρουσιάζει κοινοτικό ενδιαφέρον επαρκές για να δικαιολογεί περαιτέρω διερεύνηση. Οσάκις η Επιτροπή απορρίπτει μια καταγγελία, ο καταγγέλλων δικαιούται απόφαση της Επιτροπής (27), με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παρ. 3 του κανονισμού 773/2004.

B. ΥΠΟΒΟΛΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7 ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) αριθ. 1/2003

a) Έντυπο καταγγελίας

29. Καταγγελία δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 μπορεί να υποβληθεί μόνο για εικαζόμενη παραβίαση των άρθρων 81 ή 82, με σκοπό να λάβει μέτρα η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003. Μια καταγγελία δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 πρέπει να ακολουθεί το έντυπο Γ, του οποίου γίνεται μνεία στο άρθρο 5 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004, ενώ προσαρτάται και στον κανονισμό αυτόν.

30. Το έντυπο Γ είναι διαθέσιμο στην εξής ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://europa.eu.int/dgcomp/complaints-form>, ενώ προσαρτάται και στην παρούσα ανακοίνωση. Η καταγγελία πρέπει να υποβάλλεται σε τρία αντίτυπα σε χαρτί, καθώς και, ει δυνατόν, σε ηλεκτρονική μορφή. Ακόμη, ο καταγγέλλων πρέπει να υποβάλει μια μη εμπιστευτική εκδοχή της καταγγελίας (άρθρο 5 παρ. 2 του κανονισμού 773/2004). Η ηλεκτρονική διαβίβαση στην Επιτροπή είναι δυνατή μέσω του προαναφερόμενου δικτυακού τόπου, ενώ τα αντίτυπα σε χαρτί θα πρέπει να αποστέλλονται στην ακόλουθη ταχυδρομική διεύθυνση:
- Commission européenne/Europese Commissie (Ευρωπαϊκή Επιτροπή)
ΓΔ Ανταγωνισμού
B-1049 Bruxelles/Brussel
31. Το έντυπο Γ απαιτεί από τους καταγγέλλοντες να υποβάλλουν περιεκτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγγελία τους. Ακόμη, θα πρέπει να υποβάλλουν αντίγραφα όλων των σχετικών δικαιολογητικών που ευλόγως έχουν στη διάθεσή τους, ενόσω δε τούτο είναι δυνατόν, να παρέχουν ενδείξεις ως προς το πώς η Επιτροπή είναι δυνατόν να εξασφαλίσει τις πληροφορίες και τα έγγραφα που αυτοί δεν έχουν στη διάθεσή τους. Σε ιδιαίτερες περιπτώσεις, η Επιτροπή είναι δυνατόν να απαλλάσσει τους καταγγέλλοντες από την υποχρέωση υποβολής ενός μέρους των στοιχείων του εντύπου Γ (άρθρο 5 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004). Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι η δυνατότητα αυτή μπορεί ιδίως να συμβάλει στη διευκόλυνση της υποβολής καταγγελιών από ενώσεις καταναλωτών όταν, στο πλαίσιο μιας κατά τα άλλα τεκμηριωμένης καταγγελίας, δεν έχουν πρόσβαση σε συγκεκριμένα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία κατέχει η καταγγελλόμενη επιχείρηση.
32. Αλληλογραφία με την Επιτροπή που δεν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 του κανονισμού 773/2004, οπότε και δεν συνιστά καταγγελία κατά την έννοια του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, θεωρείται από την Επιτροπή ως γενική πληροφόρηση, η οποία, εφόσον τούτο κρίνεται χρήσιμο, μπορεί να οδηγήσει σε έρευνα εξ' ιδίας πρωτοβουλίας (πρβλ. και σημείο 4 ανωτέρω).
33. Το καθεστώς του επίσημου καταγγέλλοντος δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 επιφυλάσσεται στα φυσικά και νομικά πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον⁽²⁸⁾. Τα κράτη μέλη θεωρείται ότι έχουν έννομο συμφέρον για όλες τις καταγγελίες που επιλέγουν να υποβάλουν.
34. Κατά την πρακτική που εφαρμόζε η Επιτροπή κατά το παρελθόν, ο όρος του έννομου συμφέροντος δεν αποτελούσε συχνά αντικείμενο αμφισβήτησης, καθώς οι περισσότεροι καταγγέλλοντες ήσαν σε θέση που επηρεάζονται άμεσα και αρνητικά από την εικαζόμενη παράβαση. Ωστόσο, υπάρχουν περιπτώσεις όπου ο όρος του «έννομου συμφέροντος» κατά το άρθρο 7 παρ. 2 απαιτεί περαιτέρω ανάλυση μέχρις ότου συναχθεί το συμπέρασμα ότι αυτός ικανοποιείται. Ο καλύτερος τρόπος να δοθούν χρήσιμες οδηγίες είναι η παράθεση ορισμένων ενδεικτικών παραδειγμάτων.
35. Το Πρωτοδικείο έχει αποφανθεί ότι μια ένωση επιχειρήσεων είναι δυνατόν να επικαλεσθεί έννομο συμφέρον κατά την υποβολή καταγγελίας για συμπεριφορά που αφορά τα μέλη της ακόμη και αν η ένωση δεν εμπλέκεται άμεσα, ως επιχείρηση που δραστηριοποιείται στη σχετική με την καταγγελλόμενη συμπεριφορά αγορά, αρκεί, πρώτον, να έχει το δικαίωμα εκπροσώπησης των συμφερόντων των μελών της, και, δεύτερον, η καταγγελλόμενη συμπεριφορά να είναι δυνατόν να επηρεάσει αρνητικά τα συμφέροντα των μελών της⁽²⁹⁾. Αντίθετα, έχει συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να μη δώσει συνέχεια σε καταγγελία ένωσης επιχειρήσεων της οποίας τα μέλη δεν εμπλέκονται σε επιχειρηματικές δραστηριότητες του καταγγελλόμενου τύπου⁽³⁰⁾.
36. Από την ως άνω νομολογία μπορεί να συναχθεί ότι οι επιχειρήσεις (οι ίδιες ή μέσω ενώσεων που έχουν το δικαίωμα να εκπροσωπούν τα συμφέροντά τους) μπορούν να επικαλεσθούν έννομο συμφέρον οσάκις δραστηριοποιούνται στη σχετική αγορά, ή οσάκις η καταγγελλόμενη συμπεριφορά είναι δυνατόν να επηρεάσει άμεσα και αρνητικά τα συμφέροντά τους. Τούτο επιβεβαιώνει την καθιερωμένη πρακτική της Επιτροπής, η οποία έχει αποδεχθεί ότι επίκληση έννομου συμφέροντος μπορεί να γίνει, π.χ., από τα μέρη της καταγγελλόμενης συμφωνίας ή πρακτικής, από ανταγωνιστές των οποίων τα συμφέροντα εικάζεται ότι έχουν διγεί από την καταγγελλόμενη συμπεριφορά, ή από επιχειρήσεις που αποκλείονται από ένα σύστημα διανομής.
37. Καταγγελίες στην Επιτροπή μπορούν να υποβάλουν και ενώσεις καταναλωτών⁽³¹⁾. Ακόμη, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι μεμονωμένοι καταναλωτές των οποίων τα οικονομικά συμφέροντα επηρεάζονται άμεσα και αρνητικά, ενόσω είναι αγοραστής αγαθών ή υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο παράβασης, είναι δυνατόν να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον⁽³²⁾.
38. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν θεωρεί ως έννομο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 7 παρ. 2 το συμφέρον προσώπων ή οργάνωσεων που επιθυμούν να ενεργήσουν προς το γενικό δημόσιο συμφέρον χωρίς να αποδεικνύουν ότι τα ίδια ή τα μέλη τους είναι δυνατόν να επηρεασθούν άμεσα και αρνητικά από την παράβαση (*pro bono publico*).
39. Οι δημόσιες αρχές αυτοδιοίκησης είναι δυνατόν να μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον με την ιδιότητα του αγοραστή ή χρήστη αγαθών ή υπηρεσιών που επηρεάζονται από την καταγγελλόμενη συμπεριφορά. Αντίθετα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν έννομο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 ενόσω καταγγέλλουν στην Επιτροπή εικαζόμενες παραβάσεις με γνώμονα το γενικό δημόσιο συμφέρον (*pro bono publico*).
40. Οι καταγγέλλοντες οφείλουν να αποδεικνύουν το έννομο συμφέρον τους. Οσάκις ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο που υποβάλλει καταγγελία δεν είναι σε θέση να αποδείξει έννομο συμφέρον, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να μη δώσει συνέχεια στην καταγγελία, με την επιφύλαξη, ωστόσο, του δικαιώματός της να κινεί διαδικασία με δική της πρωτοβουλία. Η Επιτροπή μπορεί να βεβαιώνεται για το αν ικανοποιείται ο όρος αυτός σε οποιαδήποτε φάση της έρευνας⁽³³⁾.

β) Έννομο συμφέρον

33. Το καθεστώς του επίσημου καταγγέλλοντος δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 επιφυλάσσεται στα φυσικά και νομικά πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον⁽²⁸⁾. Τα κράτη μέλη θεωρείται ότι έχουν έννομο συμφέρον για όλες τις καταγγελίες που επιλέγουν να υποβάλουν.
34. Κατά την πρακτική που εφαρμόζε η Επιτροπή κατά το παρελθόν, ο όρος του έννομου συμφέροντος δεν αποτελούσε συχνά αντικείμενο αμφισβήτησης, καθώς οι περισσότεροι καταγγέλλοντες ήσαν σε θέση που επηρεάζονται άμεσα και αρνητικά από την εικαζόμενη παράβαση. Ωστόσο, υπάρχουν περιπτώσεις όπου ο όρος του «έννομου συμφέροντος» κατά το άρθρο 7 παρ. 2 απαιτεί περαιτέρω ανάλυση μέχρις ότου συναχθεί το συμπέρασμα ότι αυτός ικανοποιείται. Ο καλύτερος τρόπος να δοθούν χρήσιμες οδηγίες είναι η παράθεση ορισμένων ενδεικτικών παραδειγμάτων.
35. Το Πρωτοδικείο έχει αποφανθεί ότι μια ένωση επιχειρήσεων είναι δυνατόν να επικαλεσθεί έννομο συμφέρον κατά την υποβολή καταγγελίας για συμπεριφορά που αφορά τα μέλη της ακόμη και αν η ένωση δεν εμπλέκεται άμεσα, ως επιχείρηση που δραστηριοποιείται στη σχετική με την καταγγελλόμενη συμπεριφορά αγορά, αρκεί, πρώτον, να έχει το δικαίωμα εκπροσώπησης των συμφερόντων των μελών της, και, δεύτερον, η καταγγελλόμενη συμπεριφορά να είναι δυνατόν να επηρεάσει αρνητικά τα συμφέροντα των μελών της⁽²⁹⁾. Αντίθετα, έχει συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να μη δώσει συνέχεια σε καταγγελία ένωσης επιχειρήσεων της οποίας τα μέλη δεν εμπλέκονται σε επιχειρηματικές δραστηριότητες του καταγγελλόμενου τύπου⁽³⁰⁾.
36. Από την ως άνω νομολογία μπορεί να συναχθεί ότι οι επιχειρήσεις (οι ίδιες ή μέσω ενώσεων που έχουν το δικαίωμα να εκπροσωπούν τα συμφέροντά τους) μπορούν να επικαλεσθούν έννομο συμφέρον οσάκις δραστηριοποιούνται στη σχετική αγορά, ή οσάκις η καταγγελλόμενη συμπεριφορά είναι δυνατόν να επηρεάσει άμεσα και αρνητικά τα συμφέροντά τους. Τούτο επιβεβαιώνει την καθιερωμένη πρακτική της Επιτροπής, η οποία έχει αποδεχθεί ότι επίκληση έννομου συμφέροντος μπορεί να γίνει, π.χ., από τα μέρη της καταγγελλόμενης συμφωνίας ή πρακτικής, από ανταγωνιστές των οποίων τα συμφέροντα εικάζεται ότι έχουν διγεί από την καταγγελλόμενη συμπεριφορά, ή από επιχειρήσεις που αποκλείονται από ένα σύστημα διανομής.
37. Καταγγελίες στην Επιτροπή μπορούν να υποβάλουν και ενώσεις καταναλωτών⁽³¹⁾. Ακόμη, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι μεμονωμένοι καταναλωτές των οποίων τα οικονομικά συμφέροντα επηρεάζονται άμεσα και αρνητικά, ενόσω είναι αγοραστής αγαθών ή υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο παράβασης, είναι δυνατόν να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον⁽³²⁾.
38. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν θεωρεί ως έννομο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 7 παρ. 2 το συμφέρον προσώπων ή οργάνωσεων που επιθυμούν να ενεργήσουν προς το γενικό δημόσιο συμφέρον χωρίς να αποδεικνύουν ότι τα ίδια ή τα μέλη τους είναι δυνατόν να επηρεασθούν άμεσα και αρνητικά από την παράβαση (*pro bono publico*).
39. Οι δημόσιες αρχές αυτοδιοίκησης είναι δυνατόν να μπορούν να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον με την ιδιότητα του αγοραστή ή χρήστη αγαθών ή υπηρεσιών που επηρεάζονται από την καταγγελλόμενη συμπεριφορά. Αντίθετα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχουν έννομο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 ενόσω καταγγέλλουν στην Επιτροπή εικαζόμενες παραβάσεις με γνώμονα το γενικό δημόσιο συμφέρον (*pro bono publico*).
40. Οι καταγγέλλοντες οφείλουν να αποδεικνύουν το έννομο συμφέρον τους. Οσάκις ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο που υποβάλλει καταγγελία δεν είναι σε θέση να αποδείξει έννομο συμφέρον, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να μη δώσει συνέχεια στην καταγγελία, με την επιφύλαξη, ωστόσο, του δικαιώματός της να κινεί διαδικασία με δική της πρωτοβουλία. Η Επιτροπή μπορεί να βεβαιώνεται για το αν ικανοποιείται ο όρος αυτός σε οποιαδήποτε φάση της έρευνας⁽³³⁾.

Γ. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

α) Κοινοτικό συμφέρον

41. Δυνάμει της πάγιας νομολογίας των κοινοτικών δικαστηρίων, η Επιτροπή δεν χρειάζεται να διενεργεί έρευνα σε κάθε υπόθεση ⁽³⁴⁾, ούτε, πολύ περισσότερο, να εκδίδει απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 249 της Συνθήκης σχετικά με την ύπαρξη ή μη παραβίασης των άρθρων 81 ή 82 ⁽³⁵⁾, έχει όμως το δικαίωμα να δίδει διαφορετικό βαθμό προτεραιότητας στις καταγγελίες που τις υποβάλλονται και να επικαλείται το κοινοτικό συμφέρον, έτσι ώστε να προσδιορίζει τον βαθμό προτεραιότητας που πρέπει να δίδεται στις διάφορες καταγγελίες που λαμβάνει ⁽³⁶⁾. Η θέση αυτή διαφοροποιείται μόνο εάν η καταγγελία εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής ⁽³⁷⁾.
42. Ωστόσο, η Επιτροπή πρέπει να εξετάζει προσεκτικά τα πραγματολογικά και νομικά στοιχεία που τίθενται υπόψη της από τον καταγγέλλοντα, για να σταθμίζει το κοινοτικό συμφέρον στην περαιτέρω διερεύνηση μιας υπόθεσης ⁽³⁸⁾.
43. Η στάθμιση του κοινοτικού συμφέροντος ως προς μια καταγγελία εξαρτάται από τις περιστάσεις της κάθε μεμονωμένης υπόθεσης. Έτσι, ο αριθμός των κριτηρίων αξιολόγησης τα οποία μπορεί να επικαλεσθεί η Επιτροπή δεν είναι περιορισμένος, ούτε απαιτείται από την Επιτροπή να προσφεύγει αποκλειστικά σε ορισμένα κριτήρια. Καθώς δε τα πραγματολογικά και νομικά στοιχεία είναι δυνατόν να διαφέρουν από τη μια υπόθεση στην άλλη, είναι επιτρεπτό να εφαρμόζονται και νέα κριτήρια, τα οποία δεν είχαν ληφθεί πριν υπόψη ⁽³⁹⁾. Όπου ενδείκνυται, η Επιτροπή είναι δυνατόν να δίδει προτεραιότητα σε ένα και μόνο κριτήριο αξιολόγησης του κοινοτικού συμφέροντος ⁽⁴⁰⁾.
44. Μεταξύ των κριτηρίων που έχουν θεωρηθεί, στο πλαίσιο της νομολογίας, κατάλληλα για την αξιολόγηση του κοινοτικού συμφέροντος ως προς την (περαιτέρω) διερεύνηση μιας υπόθεσης συγκαταλέγονται τα εξής:

- Η Επιτροπή μπορεί να απορρίψει μια καταγγελία με το αιτιολογικό ότι ο καταγγέλλων μπορεί να κινήσει διαδικασία για να διεκδικήσει τα δικαιώματά του ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ⁽⁴¹⁾.
- Η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρεί ορισμένες περιπτώσεις ως αποκλειόμενες κατ' αρχήν από την εξεταστική αρμοδιότητα που της έχει ανατεθεί με τη Συνθήκη, αλλά οφείλει να αξιολογεί σε κάθε υπόθεση το πόσο σοβαρές είναι οι εικαζόμενες παραβάσεις και πόσο διαρκείς οι συνέπειές τους. Τούτο σημαίνει, πιο συγκεκριμένα, ότι πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τη διάρκεια και το εύρος των καταγγελλόμενων παραβάσεων, καθώς και την επίδρασή τους στον κοινοτικό ανταγωνισμό ⁽⁴²⁾.
- Η Επιτροπή μπορεί να πρέπει να σταθμίσει τη σημασία των εικαζόμενων παραβάσεων όσον αφορά τη λειτουργία της κοινής αγοράς, την πιθανότητα στοιχειοθέτησης παράβα-

σης και το πεδίο της έρευνας που απαιτείται για την διεξαγωγή των εργασιών της με σκοπό την εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης ⁽⁴³⁾.

- Ενώ η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής δεν εξαρτάται από τον βαθμό προόδου της διερεύνησης μιας υπόθεσης, η εκάστοτε φάση της έρευνας αποτελεί μέρος των περιστάσεων της υπόθεσης τις οποίες η Επιτροπή είναι δυνατόν να πρέπει να λάβει υπόψη ⁽⁴⁴⁾.
  - Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει ότι δεν είναι ενδεδειγμένο να διερευνήσει μια καταγγελία οσάκις έχουν παύσει οι καταγγελλόμενες πρακτικές. Ωστόσο, προς τούτο η Επιτροπή είναι δυνατόν να χρειάζεται να βεβαιωθεί αν τα βλαπτικά του ανταγωνισμού αποτελέσματα διατηρούνται και αν η σοβαρότητα των παραβάσεων ή η διατήρηση των αποτελεσμάτων τους προσδίδει στην καταγγελία κοινοτικό ενδιαφέρον ⁽⁴⁵⁾.
  - Ακόμη, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίζει ότι δεν είναι ενδεδειγμένο να διερευνήσει μια καταγγελία οσάκις οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις συμφωνούν να αλλάξουν τη συμπεριφορά τους κατά τρόπο που να μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν υφίσταται πλέον επαρκές κοινοτικό ενδιαφέρον σε ενδεχόμενη παρέμβαση ⁽⁴⁶⁾.
45. Οσάκις διαμορφώνει την άποψη ότι μια υπόθεση δεν παρουσιάζει επαρκές κοινοτικό ενδιαφέρον για να δικαιολογείται (περαιτέρω) διερεύνηση, η Επιτροπή μπορεί να απορρίψει την καταγγελία με αυτό το αιτιολογικό. Η σχετική απόφαση μπορεί να ληφθεί είτε πριν αρχίσει η έρευνα είτε αφού ληφθούν τα σχετικά μέτρα ⁽⁴⁷⁾. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν μπορεί να υποχρεωθεί να αγνοήσει μια καταγγελία λόγω έλλειψης κοινοτικού ενδιαφέροντος ⁽⁴⁸⁾.

β) Αξιολόγηση δυνάμει των άρθρων 81 και 82

46. Η εξέταση μιας καταγγελίας δυνάμει των άρθρων 81 και 82 περιλαμβάνει δύο πτυχές: η μία έχει σχέση με τα πραγματικά περιστατικά που πρέπει να διαπιστωθούν για να αποδειχθεί η παραβίαση των άρθρων 81 ή 82, η δε άλλη έχει σχέση με τη νομική αξιολόγηση της καταγγελλόμενης συμπεριφοράς.
47. Οσάκις η καταγγελία, αν και είναι σύμμορφη με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 του κανονισμού 773/2004 και του εντύπου Γ, δεν είναι σε θέση να αποδείξει τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς, είναι δυνατόν να απορριφθεί εξ αυτού του λόγου ⁽⁴⁹⁾. Για να απορρίψει μια καταγγελία με το σκεπτικό ότι η καταγγελλόμενη συμπεριφορά δεν παραβιάζει τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού, ή δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής τους, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να λάβει υπόψη της περιστάσεις που δεν τίθενται υπόψη της από τον καταγγέλλοντα, και οι οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν μόνο κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης ⁽⁵⁰⁾.

48. Τα κριτήρια της νομικής αξιολόγησης των συμφωνιών και πρακτικών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 δεν μπορούν να εξετασθούν διεξοδικά στο πλαίσιο της παρούσας ανακοίνωσης. Πάντως, οι δυνητικοί καταγγέλλοντες θα πρέπει να αναφέρονται στις αναλυτικές οδηγίες που διατίθενται από την Επιτροπή⁽⁵¹⁾, πέρα από τις άλλες πηγές όπως η νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων και η διαδικαστική πρακτική της Επιτροπής. Στα σημεία που ακολουθούν θίγονται τέσσερα συγκεκριμένα ζητήματα, με ενδείξεις για το πώς μπορούν να εξασφαλισθούν περαιτέρω οδηγίες.
49. Οι συμφωνίες και πρακτικές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 81 και 82 οσάκις είναι σε θέση να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Οσάκις μια συμφωνία ή πρακτική δεν ικανοποιεί αυτόν τον όρο, μπορεί να εφαρμόζεται η εθνική νομοθεσία περί ανταγωνισμού, και όχι η αντίστοιχη κοινοτική. Αναλυτικές οδηγίες ως προς αυτό περιέχονται στην ανακοίνωση περί της έννοιας της επίδρασης στο εμπόριο⁽⁵²⁾.
50. Συμφωνίες εμπίπτουσες στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 81 είναι δυνατόν να είναι συμφωνίες ελάσσονος σημασίας και θεωρούμενες ως μη περιοριστικές του ανταγωνισμού σε σημαντικό βαθμό. Αναλυτικές οδηγίες ως προς αυτό περιέχονται στην ανακοίνωση de minimis της Επιτροπής⁽⁵³⁾.
51. Συμφωνίες οι οποίες ικανοποιούν τους όρους ενός κανονισμού περί απαλλαγής κατά κατηγορία θεωρείται ότι ικανοποιούν τους όρους του άρθρου 81 παρ. 3⁽⁵⁴⁾. Για να άρει η Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, το ευεργέτημα της απαλλαγής κατά κατηγορία, πρέπει κατά την εκάστοτε αξιολόγηση να διαπιστωθεί ότι η αντίστοιχη συμφωνία για την οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός απαλλαγής παράγει αποτελέσματα που δεν συμβιβάζονται με το άρθρο 81 παρ. 3.
52. Συμφωνίες που περιορίζουν τον ανταγωνισμό, κατά την έννοια του άρθρου 81 παρ. 1, είναι δυνατόν να ικανοποιούν τους όρους του άρθρου 81 παρ. 3. Δυνάμει του άρθρου 1 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, και χωρίς να απαιτείται η έκδοση διοικητικής απόφασης, οι συμφωνίες αυτές δεν απαγορεύονται. Οδηγίες ως προς τους όρους που πρέπει να ικανοποιεί μια συμφωνία δυνάμει του άρθρου 81 παρ. 3 περιέχονται στην ανακοίνωση περί του άρθρου 81 παρ. 3⁽⁵⁵⁾.
- Δ. ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ
- α) **Επισκόπηση**
53. Όπως προαναφέρθηκε, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να διεξαγάγει έρευνα βάσει κάθε υποβαλλόμενης καταγγελίας με σκοπό να διαπιστώσει αν έχει διαπραχθεί παράβαση. Ωστόσο, η Επιτροπή έχει υποχρέωση να εξετάζει προσεκτικά τα πραγματολογικά και νομικά ζητήματα που τίθενται υπόψη της από τον καταγγέλλοντα, έτσι ώστε να αξιολογεί αν τα ζητήματα αυτά αποτελούν ενδείξεις συμπεριφοράς που είναι δυνατόν να παραβιάζει τα άρθρα 81 και 82⁽⁵⁶⁾.
54. Η διαδικασία που ακολουθεί η Επιτροπή κατά τον χειρισμό των καταγγελιών περιλαμβάνει διάφορες φάσεις⁽⁵⁷⁾.
55. Κατά την πρώτη φάση, μετά την υποβολή της καταγγελίας, η Επιτροπή εξετάζει την καταγγελία και είναι δυνατόν να συλλέξει περαιτέρω πληροφορίες με σκοπό να αποφασίσει τα μέτρα που θα λάβει σχετικά. Στη φάση αυτή είναι δυνατόν να περιλαμβάνεται και ανεπίσημη ανταλλαγή απόψεων μεταξύ Επιτροπής και καταγγέλλοντος, με σκοπό την αποσαφήνιση των πραγματολογικών και νομικών ζητημάτων που σχετίζονται με την καταγγελία. Στην ίδια φάση, η Επιτροπή μπορεί να εκδηλώσει μια πρώτη αντίδραση, δίδοντας στον καταγγέλλοντα την ευκαιρία να αναλύσει τους ισχυρισμούς του υπό το φως της πρώτης αυτής αντίδρασης της Επιτροπής.
56. Κατά τη δεύτερη φάση, η Επιτροπή είναι δυνατόν να διερευνήσει την υπόθεση, με σκοπό την κίνηση διαδικασίας κατά το άρθρο 7 παρ. 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 κατά της καταγγελλόμενης επιχείρησης. Οσάκις η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για να ενεργήσει, ενημερώνει σχετικά τον καταγγέλλοντα για τους λόγους και του παρέχει τη δυνατότητα να υποβάλει τυχόν περαιτέρω παρατηρήσεις εντός διορίας που αυτή καθορίζει (άρθρο 7 παρ. 1 του κανονισμού [. . .]).
57. Εάν ο καταγγέλλων δεν γνωστοποιήσει τις απόψεις του εντός της τριήμερης από την Επιτροπή διορίας, λογίζεται ότι ο καταγγέλλων έχει αποσύρει την καταγγελία του (άρθρο 7 παρ. 3 του κανονισμού 773/2004). Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, κατά την τρίτη φάση της διαδικασίας, η Επιτροπή λαμβάνει γνώση των υποβαλλόμενων από τον καταγγέλλοντα παρατηρήσεων και είτε κινεί διαδικασία κατά του καταγγελλόμενου είτε εκδίδει απόφαση απόρριψης της καταγγελίας⁽⁵⁸⁾.
58. Οσάκις η Επιτροπή απορρίπτει καταγγελία δυνάμει του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 με το σκεπτικό ότι με την αντίστοιχη υπόθεση ασχολείται, ή έχει ασχοληθεί, άλλη αρχή, η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού 773/2004.
59. Σε όλη τη διάρκεια της ως άνω διαδικασίας, οι καταγγέλλοντες απολαμβάνουν ορισμένα δικαιώματα, όπως αυτά συγκεκριμενοποιούνται στα άρθρα 6, 7 και 8 του κανονισμού 773/2004. Πάντως, οι διαδικασίες που ακολουθεί η Επιτροπή στις υποθέσεις ανταγωνισμού δεν συνιστούν διαδικασίες αντιδικίας μεταξύ του καταγγέλλοντος, αφενός, και της επιχείρησης που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας, αφετέρου. Έτσι, τα διαδικαστικά δικαιώματα του καταγγέλλοντος έχουν μικρότερη εμβέλεια από το δικαίωμα δικαιοσύνης της επιχείρησης που αποτελεί το αντικείμενο της διαδικασίας για παράβαση⁽⁵⁹⁾.

β) Ενδεικτική διορία για την ενημέρωση του καταγγέλλοντος σχετικά με τις προθέσεις της Επιτροπής

60. Η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να αποφαίνεται επί των καταγγελιών εντός ευλόγου χρόνου⁽⁶⁰⁾. Η έννοια του ευλόγου χρόνου εξαρτάται από τις περιστάσεις της κάθε υπόθεσης, ιδίως δε από το πλαίσιο της, από τις διάφορες διαδικαστικές φάσεις που ακολουθούνται από την Επιτροπή, από τη συμπεριφορά των μερών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, από την πολυπλοκότητα της υπόθεσης και από τη σπουδαιότητα των διαφόρων εμπλεκομένων⁽⁶¹⁾.

61. Η Επιτροπή κατ' αρχήν προσπαθεί να ενημερώνει τους καταγγέλλοντες για τα μέτρα που προτίθεται να λάβει για την εκάστοτε καταγγελία εντός ενδεικτικής διορίας τεσσάρων μηνών από την παραλαβή της καταγγελίας. Έτσι, και ανάλογα με τις περιστάσεις της εκάστοτε υπόθεσης, ιδίως δε της πιθανής ανάγκης να ζητηθούν συμπληρωματικές πληροφορίες από τον καταγγέλλοντα ή από τρίτους, η Επιτροπή κατ' αρχήν γνωστοποιεί εντός τεσσάρων μηνών στον καταγγέλλοντα αν προτίθεται να διερευνήσει την υπόθεσή του περαιτέρω. Η διορία αυτή δεν συνιστά δεσμευτική κανονιστική ρήτρα.

62. Έτσι, εντός της τετράμηνης περιόδου, η Επιτροπή μπορεί να γνωστοποιήσει την πρόθεσή της να λάβει μέτρα στον καταγγέλλοντα, ως αρχική αντίδραση στο πλαίσιο της πρώτης φάσης της διαδικασίας (βλ. παράγραφο 55). Ακόμη, η Επιτροπή μπορεί, εάν η εξέταση της καταγγελίας έχει φθάσει στη δεύτερη φάση (βλ. παράγραφο 56), να προβεί αμέσως σε ενημέρωση του καταγγέλλοντος σχετικά με την προσωρινή της αξιολόγηση, με επιστολή σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004.

63. Για να εξασφαλίζουν την ταχύτερη δυνατή διεκπεραίωση των καταγγελιών τους, οι καταγγέλλοντες καλόν είναι να συνεργάζονται με επιμέλεια κατά τις διαδικασίες⁽⁶²⁾, π.χ. ενημερώνοντας την Επιτροπή για τυχόν νέες εξελίξεις.

γ) Διαδικαστικά δικαιώματα του καταγγέλλοντος

64. Οσάκις η Επιτροπή απευθύνει κοινοποίηση αιτιάσεων στις καταγελλόμενες επιχειρήσεις δυνάμει του άρθρου 10 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004, ο καταγγέλλων έχει το δικαίωμα να λάβει αντίγραφο του εγγράφου αυτού, αφού αφαιρεθούν από αυτό τα απόρρητα επαγγελματικά στοιχεία και οι λοιπές εμπιστευτικές πληροφορίες των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων (μη εμπιστευτική εκδοχή της κοινοποίησης αιτιάσεων· πρβλ. άρθρο 6 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004). Ο καταγγέλλων καλείται να σχολιάσει εγγράφως την κοινοποίηση αιτιάσεων. Για τις γραπτές αυτές παρατηρήσεις τίθεται διορία.

65. Ακόμη, η Επιτροπή μπορεί, εφόσον τούτο ενδείκνυται, να δώσει στους καταγγέλλοντες τη δυνατότητα να εκφράσουν τις απόψεις τους και κατά την προφορική εξέταση των

μερών προς τα οποία έχει απευθυνθεί η κοινοποίηση αιτιάσεων, εφόσον οι καταγγέλλοντες ζητήσουν τούτο στις γραπτές παρατηρήσεις τους⁽⁶³⁾.

66. Οι καταγγέλλοντες μπορούν να υποβάλλουν, με δική τους πρωτοβουλία ή μετά από αίτημα της Επιτροπής, έγγραφα που περιέχουν απόρρητα επαγγελματικά στοιχεία ή λοιπές εμπιστευτικές πληροφορίες. Οι εμπιστευτικές πληροφορίες προστατεύονται από την Επιτροπή⁽⁶⁴⁾. Δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού 773/2004, οι καταγγέλλοντες είναι υποχρεωμένοι να προσδιορίζουν τα εμπιστευτικά πληροφοριακά στοιχεία, να εκθέτουν τους λόγους για τους οποίους τα στοιχεία αυτά θεωρούνται εμπιστευτικά και να υποβάλλουν χωριστή μη εμπιστευτική εκδοχή όταν διατυπώνουν τις απόψεις τους δυνάμει των άρθρων 6 παρ. 1 και 7 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004, καθώς και όταν μεταγενέστερα υποβάλλουν περαιτέρω πληροφοριακά στοιχεία στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας. Ακόμη, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις η Επιτροπή μπορεί να ζητεί από τους καταγγέλλοντες που έχουν υποβάλει έγγραφα ή δηλώσεις να προσδιορίσουν τα έγγραφα ή τα τμήματα εγγράφων ή δηλώσεων που θεωρούν εμπιστευτικά. Πιο συγκεκριμένα, μπορεί να θέτει στους καταγγέλλοντες διορία για να εξηγήσουν γιατί θεωρούν κάποιο πληροφοριακό στοιχείο εμπιστευτικό, και για να υποβάλουν μια μη εμπιστευτική εκδοχή κάθε διαγραφέντος πληροφοριακού στοιχείου.

67. Ο χαρακτηρισμός μιας πληροφορίας ως εμπιστευτικής δεν εμποδίζει την Επιτροπή να αποκαλύψει και να χρησιμοποιήσει τα πληροφοριακά στοιχεία οσάκις τούτο είναι αναγκαίο για τη διαπίστωση παραβίασης των άρθρων 81 και 82⁽⁶⁵⁾. Οσάκις για τη διαπίστωση μιας παράβασης είναι αναγκαία επαγγελματικά μυστικά και εμπιστευτικές πληροφορίες, η Επιτροπή πρέπει να αξιολογεί ως προς κάθε επιμέρους στοιχείο αν η ανάγκη να αποκαλυφθεί αυτό είναι ισχυρότερη από τη βλάβη που είναι πιθανό να προκύψει από την αποκάλυψή του.

68. Οσάκις η Επιτροπή διαμορφώνει την άποψη ότι μια καταγγελία δεν πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, διότι η συνέχιση της υπόθεσης δεν παρουσιάζει επαρκές κοινοτικό ενδιαφέρον, ή για άλλους λόγους, ενημερώνει τον καταγγέλλοντα με επιστολή, η οποία αναφέρει τη νομική βάση (άρθρο 7 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004), εκθέτει τους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή στο ως άνω προσωρινό συμπέρασμα και παρέχει στον καταγγέλλοντα τη δυνατότητα να υποβάλει επιπλέον στοιχεία και παρατηρήσεις εντός διορίας που τίθεται από την Επιτροπή. Ακόμη, η Επιτροπή επισημαίνει τις συνέπειες εάν δεν δοθεί απάντηση, δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 3 του κανονισμού 773/2004, όπως επεξηγείται κατωτέρω.

69. Δυνάμει του άρθρου 8 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004, ο καταγγέλλων έχει το δικαίωμα πρόσβασης στα πληροφοριακά στοιχεία στα οποία η Επιτροπή θεμελιώνει την προκαταρκτική της γνώμη. Η πρόσβαση αυτή κανονικά παρέχεται με την προσάρτηση στην προαναφερόμενη επιστολή των σχετικών εγγράφων.

70. Η διορία για την υποβολή παρατηρήσεων εκ μέρους του καταγγέλλοντος επί της επιστολής δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004 τίθεται ανάλογα με τις περιστάσεις της κάθε υπόθεσης. Δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των τεσσάρων εβδομάδων (άρθρο 17 παρ. 2 του κανονισμού 773/2004). Εάν ο καταγγέλλων δεν απαντήσει εντός της ως άνω διορίας, λογίζεται ότι η καταγγελία έχει αποσυρθεί, δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 3 του κανονισμού 773/2004. Οι καταγγέλλοντες έχουν και το δικαίωμα να αποσύρουν την καταγγελία τους ανά πάσα στιγμή, εφόσον το επιθυμούν.
71. Ο καταγγέλλων μπορεί να ζητήσει παράταση της διορίας για την υποβολή παρατηρήσεων. Ανάλογα με τις περιστάσεις της αντίστοιχης υπόθεσης, η Επιτροπή μπορεί να χορηγήει παράταση.
72. Στην περίπτωση αυτή, όταν ο καταγγέλλων υποβάλλει συμπληρωματικές παρατηρήσεις η Επιτροπή λαμβάνει γνώση των παρατηρήσεων αυτών. Οσάκις αυτές είναι σε θέση να οδηγήσουν την Επιτροπή σε μεταβολή των προηγούμενων ενεργειών της, αυτή μπορεί να κινήσει διαδικασία κατά των καταγγελλόμενων επιχειρήσεων. Στη διαδικασία αυτή, ο καταγγέλλων απολαμβάνει τα διαδικαστικά δικαιώματα που προαναφέρονται.
73. Οσάκις οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος δεν μεταβάλλουν τις προθέσεις της Επιτροπής, αυτή εκδίδει απόφαση απόρριψης της καταγγελίας ⁽⁶⁶⁾.

δ) Η απόφαση της Επιτροπής για απόρριψη καταγγελίας

74. Οσάκις η Επιτροπή απορρίπτει μια καταγγελία με απόφασή της δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού 773/2004, πρέπει να εκθέτει τους σχετικούς λόγους σύμφωνα με το άρθρο 253 της Συνθήκης, δηλαδή με τρόπο που να ενδεικνύεται για την απόφαση αυτή και να λαμβάνει υπόψη τις περιστάσεις της αντίστοιχης υπόθεσης.
75. Η αναφορά των λόγων απόρριψης πρέπει να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και αδιαμφισβήτητο το σκεπτικό της Επιτροπής, έτσι ώστε οι καταγγέλλοντες να μπορούν να βεβαιώνονται για τους λόγους αυτούς, το δε αρμόδιο κοινοτικό δικαστήριο να μπορεί να ασκήσει τις ελεγκτικές αρμοδιότητές του. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να αποφαίνεται επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλονται από τους καταγγέλλοντες προς υποστήριξη της καταγγελίας τους. Απλώς χρειάζεται να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις αιτιολογικές σκέψεις που έχουν αποφασιστική σημασία στο πλαίσιο της εκάστοτε απόφασης ⁽⁶⁷⁾.
76. Οσάκις η Επιτροπή απορρίπτει καταγγελία σε μια υπόθεση που οδηγεί και σε απόφαση δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 (Διαπίστωση του ανεφάρμοστου των άρθρων 81 ή 82), ή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ)

αριθ. 1/2003 (Αναλήψεις δεσμεύσεων), η απόφαση απόρριψης μπορεί να παραπέμπει στην άλλη απόφαση, η οποία εκδίδεται βάσει των ως άνω διατάξεων.

77. Η απόφαση απόρριψης καταγγελίας μπορεί να προσβληθεί ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων ⁽⁶⁸⁾.
78. Η απόφαση απόρριψης καταγγελίας δεν επιτρέπει στους καταγγέλλοντες να ζητήσουν την επανέναρξη της έρευνας, εκτός εάν αυτοί παράσχουν σημαντικά νέα αποδεικτικά στοιχεία. Έτσι, η συνέχιση της αλληλογραφίας σχετικά με την ίδια εικαζόμενη παράβαση από πρώην καταγγέλλοντες δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νέα καταγγελία, εκτός εάν τεθούν υπόψη της Επιτροπής σημαντικά νέα αποδεικτικά στοιχεία. Πάντως, η Επιτροπή μπορεί, υπό τις κατάλληλες περιστάσεις, να ανοίξει εκ νέου μιαν υπόθεση.
79. Η απόφαση απόρριψης καταγγελίας δεν αποτελεί οριστική απόφαση επί του ερωτήματος κατά πόσο υφίσταται παραβίαση των άρθρων 81 ή 82, ακόμη και αν η Επιτροπή έχει προβεί σε αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών βάσει των άρθρων 81 ή 82. Ως εκ τούτου, η εκ μέρους της Επιτροπής αξιολόγηση σε μια απόφαση απόρριψης καταγγελίας δεν εμποδίζει ένα δικαστήριο ή μια αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους να εφαρμόσουν το άρθρα 81 και 82 στις συμφωνίες ή πρακτικές που θα τεθούν υπόψη τους. Οι αξιολογήσεις της Επιτροπής σε μια απορριπτική απόφαση αποτελούν πραγματικά περιστατικά τα οποία τα δικαστήρια ή οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη όταν εξετάζουν αν οι αντίστοιχες συμφωνίες ή πρακτικές είναι σύμμορφες με τα άρθρα 81 και 82 ⁽⁶⁹⁾.

ε) Ειδικές περιπτώσεις

80. Σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, η Επιτροπή μπορεί, με δική της πρωτοβουλία, να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων, οσάκις υπάρχει κίνδυνος σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης του ανταγωνισμού. Το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 αποσαφηνίζει ότι τα προσωρινά μέτρα δεν μπορούν να ζητηθούν από τους καταγγέλλοντες δυνάμει του άρθρου 7 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003. Οι αιτήσεις προσωρινών μέτρων εκ μέρους επιχειρήσεων μπορούν να υποβάλλονται στα δικαστήρια των κρατών μελών, τα οποία είναι αρμόδια για την έκδοση των σχετικών αποφάσεων ⁽⁷⁰⁾.
81. Ορισμένοι είναι δυνατόν να επιθυμούν να ενημερώνουν την Επιτροπή για εικαζόμενες παραβιάσεις των άρθρων 81 ή 82 χωρίς να αποκαλύπτεται η ταυτότητά τους στις επιχειρήσεις που θίγονται από τους ισχυρισμούς τους. Τα πρόσωπα αυτά είναι ευπρόσδεκτα από την Επιτροπή. Η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να σέβεται το αίτημα τήρησης της ανωνυμίας ενός πληροφοριοδότη ⁽⁷¹⁾, εκτός εάν το αίτημα περί ανωνυμίας είναι εμφανώς αδικαιολόγητο.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1-25).
- (²) Βλέπε ιδίως αιτιολογικές σκέψεις 3-7 και 35 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 773/2004 της Επιτροπής, σχετικά με τις διαδικασίες της Επιτροπής δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 123 της 27.4.2004).
- (⁴) Η Επιτροπή χειρίζεται την αλληλογραφία που προέρχεται από τους πληροφοριοδότες σύμφωνα με τις αρχές της ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.
- (⁵) Βλέπε την ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του Δικτύου των Αρχών Ανταγωνισμού (σ. 43).
- (⁶) Για τον χειρισμό των καταγγελιών αυτών, βλέπε ανακοίνωση της Επιτροπής της 10ης Οκτωβρίου 2002, COM(2002) 141.
- (⁷) Υπόθεση C-344/98, Masterfoods κατά HB Ice Cream, Συλλογή 2000, I-11369, σκέψη 46. Υπόθεση C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1999, I-1341, σκέψη 88. Υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψεις 73-77.
- (⁸) Βλέπε ιδίως τα άρθρα 5, 6, 11, 12, 15, 22, 29, 35, καθώς και τις αιτιολογικές σκέψεις 2-4, και 6-8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.
- (⁹) Βλέπε την ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του Δικτύου των Αρχών Ανταγωνισμού, σημεία 5 και επόμενα.
- (¹⁰) Βλέπε την αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.
- (¹¹) Πάγια νομολογία, βλέπε υπόθεση 127/73, Belgische Radio en Televisie (BRT) κατά SABAM και Fonior, Συλλογή 1974, 51, σκέψη 16. Υπόθεση C-282/95 P, Guérin automobiles κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1997, I-1503, σκέψη 39. Υπόθεση C-453/99, Courage κατά Bernhard Crehan, Συλλογή 2001, I-6297, σκέψη 23.
- (¹²) Υπόθεση C-453/99, Courage κατά Bernhard Crehan, Συλλογή 2001, I-6297, σκέψεις 26 και 27. Η εξουσία των εθνικών δικαστηρίων να επιδικάζουν αποζημιώσεις υπογραμμίζεται και στην αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.
- (¹³) Βλέπε άρθρα 1, 6 και 15, καθώς και την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.
- (¹⁴) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 17, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης, ΕΕ P 13, της 21ης Φεβρουαρίου 1962, σ. 204-211. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 17 καταργείται με το άρθρο 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, με έναρξη ισχύος την 1η Μαΐου 2004.
- (¹⁵) Για περισσότερο λεπτομερείς επεξηγήσεις του μηχανισμού αυτού, βλέπε την ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία της Επιτροπής με τα εθνικά δικαστήρια των κρατών μελών ως προς την εφαρμογή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης . . .
- (¹⁶) Υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψη 93.
- (¹⁷) Υπόθεση C-230/96, Cabour και Nord Distribution Automobile κατά Arnor «SOCO», Συλλογή 1998, I-2055, σκέψη 51. Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-185/96, T-189/96 και T-190/96, Dalmasso και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1999, II-93, σκέψη 50.
- (¹⁸) Βλέπε άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 και σημείο 80 κατωτέρω. Ανάλογα με την περίπτωση, οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών μπορεί να είναι εξίσου ενδεδειγμένες για τη λήψη προσωρινών μέτρων.
- (¹⁹) Βλέπε σημείο 41 και επόμενα, κατωτέρω.
- (²⁰) Ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του Δικτύου των Αρχών Ανταγωνισμού (σ. 43).
- (²¹) Ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του Δικτύου των Αρχών Ανταγωνισμού, σημεία 8-15.
- (²²) Άρθρο 11 παρ. 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003. Ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του Δικτύου των Αρχών Ανταγωνισμού, σημεία 16/17.
- (²³) Ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία στο πλαίσιο του Δικτύου των Αρχών Ανταγωνισμού, σημείο 34.
- (²⁴) Για αναλυτικότερες επεξηγήσεις αυτής της συγκεκριμένης έννοιας, βλέπε σημεία 33 και επόμενα, κατωτέρω.
- (²⁵) Υπόθεση C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1999, I-1341, σκέψη 88. Υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψεις 73-77 και 85.
- (²⁶) Πάγια νομολογία μετά την υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψη 85.
- (²⁷) Υπόθεση C-282/95 P, Guérin automobiles κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1997, I-1503, σκέψη 36.
- (²⁸) Βλέπε άρθρο 5 παρ. 1 του κανονισμού 773/2004.
- (²⁹) Υπόθεση T-114/92, Bureau Européen des Médias et de l'Industrie Musicale (BEMIM) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1995, II-147, σκέψη 28. Ενώσεις επιχειρήσεων υπέβαλαν καταγγελία και στις υποθέσεις στις οποίες αναφέρονται οι αποφάσεις στην υπόθεση 298/83, Comité des industries cinématographiques des Communautés européennes (CICCE) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1985, 1105, καθώς και στην υπόθεση T-319/99, Federacion Nacional de Empresas (FENIN) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή 2003.
- (³⁰) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-133/95 και T-204/95, International Express Carriers Conference (IECC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1998, II-3645, σκέψεις 79-83.
- (³¹) Υπόθεση T-37/92, Bureau Européen des Unions des Consommateurs (BEUC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1994, II-285, σκέψη 36.

- (32) Το ζήτημα αυτό εγείρεται στη διεξαγόμενη αυτή τη στιγμή ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία (συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-213 και 214/01). Η Επιτροπή απεδέχθη ως καταγγέλλοντα και μεμονωμένο καταναλωτή, στην απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1998, υπόθεση IV/D-2/34.466, Ελληνικά Πορθμεία, ΕΕ L 109/24 της 27ης Απριλίου 1999, σκέψη 1.
- (33) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-133/95 και T-204/95, International Express Carriers Conference (IECC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1998, II-3645, σκέψη 79.
- (34) Υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψη 76. Υπόθεση C-91/95 P, Roger Tremblay και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1996, I-5547, σκέψη 30.
- (35) Υπόθεση 125/78, GEMA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1979, 3173, σκέψη 17. Υπόθεση C-119/97P, Union française de l'express (Ufex) και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1999, I-1341, σκέψη 87.
- (36) Πάγια νομολογία μετά την υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψεις 77 και 85. Η αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 επιβεβαιώνει ρητά τη δυνατότητα αυτή.
- (37) Πάγια νομολογία μετά την υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψη 75. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2003, η αρχή αυτή μπορεί να θεωρείται σχετική μόνο στο πλαίσιο του άρθρου 29 του κανονισμού αυτού.
- (38) Υπόθεση 210/81, Oswald Schmidt, ενεργών υπό το όνομα Demo-Studio Schmidt κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1983, 3045, σκέψη 19. Υπόθεση C-119/97P, Union française de l'express (Ufex) και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1999, I-1341, σκέψη 86.
- (39) Υπόθεση C-119/97P, Union française de l'express (Ufex) και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1999, I-1341, σκέψεις 79-80.
- (40) Υπόθεση C-450/98 P, International Express Carriers Conference (IECC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 2001, I-3947, σκέψεις 57-59.
- (41) Υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψεις 88 και επόμ. Υπόθεση T-5/93, Roger Tremblay και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1995, II-185, σκέψεις 65 και επόμ. Υπόθεση T-575/93, Casper Koelman κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1996, II-1, σκέψεις 75-80. Βλέπε επίσης και μέρος II ανωτέρω, όπου παρέχονται περισσότερες λεπτομέρειες ως προς την κατάσταση αυτή.
- (42) Υπόθεση C-119/97P, Union française de l'express (Ufex) και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1999, I-1341, σκέψη 93.
- (43) Πάγια νομολογία μετά την υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψη 86.
- (44) Υπόθεση C-449/98 P, International Express Carriers Conference (IECC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 2001, I-3875, σκέψη 37.
- (45) Υπόθεση T-77/95, Syndicat français de l'Express International και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Συλλογή 1997, II-1, σκέψη 57. Υπόθεση C-119/97 P, Union française de l'express (Ufex) και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1999 I-1341, σκέψη 95. Βλέπε επίσης την υπόθεση T-37/92, Bureau Européen des Unions des Consommateurs (BEUC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1994, II-285, σκέψη 113, όπου μια άγραφη δέσμευση μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας εκτός κοινής εμπορικής πολιτικής εθεωρήθη ότι δεν επαρκούσε για να διαπιστωθεί αν η καταγγελθείσα συμπεριφορά είχε παύσει.
- (46) Υπόθεση T-110/95, International Express Carriers (IECC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και άλλων, Συλλογή 1998, II-3605, σκέψη 57, επιβεβαιωθείσα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2001, υπόθεση 449/98 P, International Express Carriers (IECC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και άλλων, Συλλογή 2001, I-3875, σκέψεις 44-47.
- (47) Υπόθεση C-450/98 P, International Express Carriers (IECC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και άλλων, Συλλογή 2001, I-3875, σκέψη 37.
- (48) Βλέπε ήδη την υπόθεση T-77/92, Parker Pen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1994, II-549, σκέψεις 64/65.
- (49) Υπόθεση 298/83, Comité des industries cinématographiques des Communautés européennes (CICCE) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1985, 1105, σκέψεις 21-24. Υπόθεση T-198/98, Micro Leader Business κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1999, II-3989, σκέψεις 32-39.
- (50) Υπόθεση T-319/99, Federacion Nacional de Empresas (FENIN) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή 2003, σκέψη 43.
- (51) Αναλυτικές οδηγίες παρέχονται στον εξής δικτυακό τόπο της Επιτροπής: http://europa.eu.int/comm/competition/index_el.html
- (52) Ανακοίνωση περί της έννοιας της επίδρασης στο εμπόριο η οποία περιέχεται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (σ. 81).
- (53) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις συμφωνίες ήσσονος σημασίας οι οποίες δεν περιορίζουν σημαντικά τον ανταγωνισμό σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (de minimis), ΕΕ C 368 της 22ας Δεκεμβρίου 2001, σ. 13.
- (54) Τα κείμενα όλων των κανονισμών περί απαλλαγής κατά κατηγορία είναι διαθέσιμα στον εξής δικτυακό τόπο της Επιτροπής: http://europa.eu.int/comm/competition/index_el.html
- (55) Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του άρθρου 81 παρ. 3 της Συνθήκης (σ. 97).
- (56) Υπόθεση 210/81, Oswald Schmidt, ενεργών υπό το όνομα Demo-Studio Schmidt κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1983, 3045, σκέψη 19. Υπόθεση T-24/90, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1992, II-2223, σκέψη 79.
- (57) Υπόθεση T-64/89, Automec κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1990, II-367, σκέψεις 45-47, και υπόθεση T-37/92, Bureau Européen des Unions des Consommateurs (BEUC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1994, II-285, σκέψη 29.

- (⁵⁸) Υπόθεση C-282/95 P, Guérin automobiles κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1997, I-1503, σκέψη 36.
- (⁵⁹) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις 142 και 156/84, British American Tobacco Company και R. J. Reynolds Industries κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1987, 249, σκέψεις 19/20.
- (⁶⁰) Υπόθεση C-282/95 P, Guérin automobiles κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1997, I-1503, σκέψη 37.
- (⁶¹) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-213/95 και T-18/96, Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf (SCK) και Federatie van Nederlandse Kraanbedrijven (FNK) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1997, 1739, σκέψη 57.
- (⁶²) Η έννοια της «επιμέλειας» εκ μέρους του καταγγέλλοντος χρησιμοποιείται στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1997, υπόθεση T-77/94, Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijprodukten και άλλοι κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1997, II-759, σκέψη 75.
- (⁶³) Άρθρο 6 παρ. 2 του κανονισμού 773/2004 της Επιτροπής.
- (⁶⁴) Άρθρο 287 της Συνθήκης ΕΚ, άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003, και άρθρα 15-16 του κανονισμού 773/2004.
- (⁶⁵) Άρθρο 27 παρ. 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003.
- (⁶⁶) Άρθρο 7 παρ. 2 του κανονισμού 773/2004. Υπόθεση C-282/95 P, Guérin automobiles κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1997, I-1503, σκέψη 36.
- (⁶⁷) Πάγια νομολογία. Βλέπε, μεταξύ άλλων, την υπόθεση T-114/92, Bureau Européen des Médias et de l'Industrie Musicale (BEMIM) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1995, II-147, σκέψη 41.
- (⁶⁸) Πάγια νομολογία μετά την υπόθεση 210/81, Oswald Schmidt, ενεργών υπό το όνομα Demo-Studio Schmidt κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1983, 3045.
- (⁶⁹) Υπόθεση T-575/93, Casper Koelman κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1996, II-1, σκέψεις 41-43.
- (⁷⁰) Ανάλογα με την περίπτωση, οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών μπορεί να είναι εξίσου ενδεδειγμένες για τη λήψη προσωρινών μέτρων.
- (⁷¹) Υπόθεση 145/83, Stanley George Adams κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1985, 3539.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΝΤΥΠΟ Γ

Καταγγελία δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003**I. Πληροφορίες σχετικά με τον καταγγέλλοντα και την καταγγελλόμενη επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων, στις οποίες βασίζεται η καταγγελία**

1. Να δώσετε πλήρεις λεπτομέρειες για την ταυτότητα του φυσικού ή του νομικού προσώπου που υποβάλλει την καταγγελία. Εάν ο καταγγέλλων είναι επιχείρηση, να προσδιορίσετε τον όμιλο επιχειρήσεων στον οποίο ανήκει και να δώσετε συνοπτική περιγραφή της φύσης και του πεδίου των επαγγελματικών της δραστηριοτήτων. Να δηλώσετε έναν υπεύθυνο επαφών (με τον αριθμό τηλεφώνου, την ταχυδρομική και την ηλεκτρονική διεύθυνση) από τον οποίο μπορούν να ληφθούν επιπλέον πληροφορίες.
2. Να προσδιορίσετε την επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων στην οποία αναφέρεται η καταγγελία, παρέχοντας, εφόσον συντρέχει περίπτωση, όλα τα διαθέσιμα στοιχεία για τον όμιλο επιχειρήσεων στον οποίο ανήκει και για τη φύση και το πεδίο των επαγγελματικών της δραστηριοτήτων. Να αναφέρετε τη θέση του καταγγέλλοντος έναντι της καταγγελλόμενης επιχείρησης ή ένωσης επιχειρήσεων (π.χ. πελάτης, ανταγωνιστής).

II. Λεπτομέρειες για την εικαζόμενη παράβαση και αποδεικτικά στοιχεία

3. Να εκθέσετε λεπτομερώς τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία, κατά τη γνώμη σας, προκύπτει παραβίαση των άρθρων 81 ή 82 της Συνθήκης, ή/και των άρθρων 53 ή 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Να αναφέρετε ιδίως το είδος των ειδών (αγαθών ή υπηρεσιών) που επηρεάζονται από τις εικαζόμενες παραβάσεις και να εξηγήσετε, εφόσον απαιτείται, τις εμπορικές σχέσεις που αφορούν αυτά τα είδη. Να δώσετε όλες τις διαθέσιμες λεπτομέρειες για τις συμφωνίες ή πρακτικές των επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων στις οποίες αναφέρεται η καταγγελία. Να αναφέρετε, ενόσω τούτο είναι δυνατόν, τη θέση των καταγγελλόμενων επιχειρήσεων στην αντίστοιχη αγορά.
4. Να υποβάλετε όλα τα έγγραφα που έχετε στην κατοχή σας και τα οποία αφορούν ή συνδέονται άμεσα με τα εκτιθέμενα στην καταγγελία πραγματικά περιστατικά (π.χ. κείμενα συμφωνιών, πρακτικά διαπραγματεύσεων ή συσκέψεων, όρους συναλλαγών, επαγγελματικά έγγραφα, εγκυκλίους, αλληλογραφία, σημειώσεις τηλεφωνικών συνδιαλέξεων ...). Να δηλώσετε το όνομα και τη διεύθυνση των προσώπων που είναι σε θέση να καταθέσουν για τα εκτιθέμενα στην καταγγελία πραγματικά περιστατικά, και ιδίως των προσώπων που επηρεάζονται από τις εικαζόμενες παραβάσεις. Να υποβάλετε στατιστικές ή άλλα δεδομένα που έχετε στην κατοχή σας και τα οποία αναφέρονται στα εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά, ιδίως εφόσον εμφανίζουν εξελίξεις στην αντίστοιχη αγορά (π.χ. στοιχεία για τις τιμές και τις τάσεις των τιμών, τους φραγμούς στην είσοδο νέων προμηθευτών στην αγορά κ.λπ.).
5. Να εκθέσετε τις απόψεις σας σχετικά με τη γεωγραφική έκταση των εικαζόμενων παραβάσεων και να εξηγήσετε, όπου τούτο δεν είναι προφανές, σε ποιον βαθμό το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, ή μεταξύ της Κοινότητας και ενός ή περισσότερων κρατών της ΕΖΕΣ που είναι συμβαλλόμενα μέρη της Συμφωνίας ΕΟΧ είναι δυνατόν να επηρεασθεί από την καταγγελλόμενη συμπεριφορά.

III. Αποτελέσματα αναμενόμενα από την παρέμβαση της Επιτροπής και έννομο συμφέρον

6. Να εξηγήσετε τα αποτελέσματα ή τις ενέργειες που αναμένετε μετά την κινηθείσα από την Επιτροπή διαδικασία.
7. Να εκθέσετε τους λόγους βάσει των οποίων επικαλείσθε έννομο συμφέρον ως καταγγέλλον κατά το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003. Να δηλώσετε ιδίως πώς η καταγγελλόμενη συμπεριφορά σας επηρεάζει και να εξηγήσετε πώς, κατά την άποψή σας, η παρέμβαση της Επιτροπής θα μπορούσε να επανορθώσει την εικαζόμενη βλάβη.

IV. Διαδικασίες ενώπιον εθνικών αρχών ανταγωνισμού ή εθνικών δικαστηρίων

8. Να δώσετε πλήρη στοιχεία σχετικά με το αν έχετε απευθυνθεί για το ίδιο ή συναφές ζήτημα σε άλλη αρχή ανταγωνισμού, ή/και αν έχει ασκηθεί ένδικο μέσο ενώπιον εθνικού δικαστηρίου. Εάν συμβαίνει τούτο, να δώσετε πλήρεις λεπτομέρειες σχετικά με την επιληφθείσα διοικητική ή δικαστική αρχή και τα στοιχεία που έχετε υποβάλει στην αρχή αυτή.

Ο υπογραφόμενος δηλώνω ότι οι πληροφορίες που παρέχονται στο παρόν έντυπο και στα παραρτήματά του δίδονται καλή τη πίστει.

.....
Ημερομηνία και υπογραφή